

۲۵۰ میلیون دلار

برای يك گرم پروتئين

جدول شماره ۲ هدفهای کمی برنامه پنجم را نشان

میدهد:	مقدار (هزارتن)	منابع تولید
پروتئین خالص (هزارتن)	۱۵۴/۰۰	شیر
	۸۷/۷۵	گوشت
	۶۲/۴	مرغ
	۵۴/۴۸	تخم مرغ
	۷۲/۰۰	ماهی

جدول شماره ۱

جمعیت دامی کشور تولیداتی را بشرح زیر بعهده دارند:	مقدار (هزارتن)	پروتئین خالص (هزارتن)
شیر	۳۴۰۰	۱۱۹
گوشت قرمز	۵۶۰	۷۵/۶
گوشت مرغ	۳۸۰	۶۴/۲
تخم مرغ	۲۸۰	۲۳/۶
ماهی	۱۲۰	۲۱/۶

جمع پروتئین تولیدی از کلبه منابع ۴۳۰/۶۳

۳۰۴

جمع پروتئین خالص

وزارت کشاورزی درگیر جدا کردن بخشهای دام و جنگل و واگذاری آنها به وزارت جهاد است و وزارت جهاد سازندگی نیز سرگرم انجام تغییرات در ساختار بخش های تحویلی.

وزارت واسط «بازرگانی» می ماند و خرید حدود چهار صد هزارتن گوشت و فرآورده های دامی که سالانه از کشورهای شرقی، غربی و اقیانوسیه وارد می شود. براساس جداول فوق درسه سال آینده ما ۱۶۸۴۰۰۰ تن تولید شیر، گوشت و سایر فرآورده های دام و طیور خواهیم داشت. به هر رقم تولید فعلی يك عدد ناقابل یکصد هزار الی يك میلیون تن اضافه کردن؟! چه عرض کنم، دل شیر می خواهد.

در گزارش هایی که به مقامات و مسئولین کشور می رسد چنین اعلام می شود که کارخانجات و موسسات تولید، تبدیل و بسته بندی مواد غذایی، با تمام شوق و امید، هنوز به سطح تولید مناسب و مطلوب نرسیده اند، فقر مراتع بیداد می کند، پراکندگی و اعمال مدیریتهای متفاوت و بعضاً ناهمگون در بخشهای طراحی، برنامه ریزی و اجرایی و البته عدم استفاده از علوم و تکنولوژی پیشرفته تولید و کارایی کم نسبت به ظرفیت اسمی، موجبات کمی تولیدات و سطح بالای واردات را فراهم می کند.

توجه داشته باشیم که هر فرد به طور متوسط روزانه به ۷۵ گرم پروتئین نیازمنداست و حداقل يك سوم آن باید از منابع حیوانی تأمین شود تا جامعه (به خصوص جوانان) از بازده هوش متناسب برخوردار شوند. مصرف سرانه پروتئین در حال حاضر ۱۸ گرم در روز است که ۱۴/۹ گرم آن در داخل تولید و ۳/۱ گرم از خارج وارد می شود، با محاسبه جمعیت بالای ۵۰ میلیون نفری کشور برای واردات هر گرم (از ۳/۱ گرم) باید ۲۵۰ میلیون دلار بردازیم.

پس باید تلاش کنیم تا مزارع سرسبز و کارخانه ها فعال شوند. بخش خصوصی تا جاییکه فقط به فکر منافع خویش نباشد، کارگزار دولت است.

رقابت، همان چیزی است که موجب بروز و شکوفایی استعدادها، تحکیم غرور ملی و انگیزه ای برای پیروزی می شود. باید حرکت ماشینی های صنعت و کشاورزی را تسریع کنیم. بسیج عمومی را در شکوفایی اقتصادی آغاز کنیم. بانکها نباید تنها به پرداخت وام ساختمانی و تسهیلاتی از این قبیل با بهره های آنچنانی بسنده کنند، دولت باید زمینه های مشارکت مردم را در امور تولیدی فراهم کند و خود از يك تولیدکننده بزرگ به يك نظارت کننده و خط دهنده بزرگ تولید و حامی تولیدکننده و مصرف کننده تبدیل شود.

چه زیباست که رقابت تنها به کودکان و ورزشکاران آنها در شاگرد اول شدن یا قهرمان ورزشی شدن اختصاص نیابد.

چشم آن داریم که هلهله شادی در اجتماع ۵۰ میلیون نفری، به خاطر قهرمان تولید و اقتصاد سرداده شود، کسی که دانه ای را از دل خاک می رویاند، فردی که از میان چرخ دنده های سرد و بیروح ماشین، ماده انرژی را بیرون می کشد و کارشناسی که با خدمات خود ما را از بیگانگان، بی نیاز می کند باید محترم شمرده شوند و به نظرات آنها توجه شود. تا کشوری آبادتر، اقتصادی بهتر، و مردمی توانمندتر داشته باشیم.

والسلام